

Світлана ЛИЦУК

*кандидат сільськогосподарських наук,
асистент кафедри нормативної та
патологічної морфології і фізіології*

*Закладу вищої освіти «Подільський державний університет»
м. Кам'янець-Подільський*

**МИРОСЛАВ ТИШ – ПЕДАГОГ, НАСТАВНИК, НАУКОВЕЦЬ,
ПРОФСПІЛКОВИЙ ЛІДЕР, «ПОДІЛЬСЬКИЙ СОЛОВЕЙКО»**

Кажуть, що професія викладача для обраних людей. Бо ж яку витривалість, яку душу потрібно мати, аби стояти перед прицілом сотні допитливих очей і вести молодь до країни знань. Кажуть талановитий митець – це поцілована Богом людина, яка своїм мистецтвом змінює світ, робить його яскравіше та краще. А коли об'єднуєш усі ці якості у одній людині, то отримуєш портрет мого

Учителя – Мирослава Антоновича Тиша. Яка щаслива доля.. Бо ж саме їй даровано заглядати у минуле, жити в сьогоденні, прокласти місток у майбутнє.

За період навчання в університеті мене найбільше вражала та самовідданість викладачів, які працюють в навчальному закладі. Адже тільки надзвичайні люди здатні до останньої краплини віддавати себе іншим, поринати в роботу з головою. Саме таким був Мирослав Антонович Тиш: чутливий педагог, здатний перетворити кожну лекцію на справжнє неперевершене диво, здатний зацікавити студентів і поринути разом з ними в захоплюючу подорож стежками науки та

досліджень; талановитий виконавець, мелодійний спів якого знала та любила вся країна; мудрий наставник, який завжди допоможе, зрозуміє та підтримає, ніколи не залишить у біді і завжди підкаже вірну відповідь. Він заслуговує на спомин, повагу і захоплення, адже вкладав у свою працю усю душу.

У 1980 році молодий юнак з Городенки вступив на перший курс зоотехнічного факультету Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту. Так розпочав свій науковий, фольклорний та профспілковий шлях легендарний «Подільський соловейко» Мирослав Антонович Тиш. Хлопець одразу продемонстрував неабиякий талант – він співав! Та ще й як співав! Хвилинами аж дух заперало і здавалося, що ось від бурхливого струму його голосу повідлітають жарівки, задрижить земля, він ніби вимальовував піснями мелодію українського народу. Мирослав не просто пропагував українську пісню - він вкладав у неї свою душу, майстерність, оригінальність. Пісня була для нього засобом для вдосконалення, середовищем, де кристалізуються творчі задуми. Звичайно, талановитого студента одразу помітили і, з того часу, Мирослав Тиш став постійним учасником художньої самодіяльності вищого навчального закладу. Але не тільки навчання і фольклорні свята були пріоритетними інтересами молодого юнака. У час реформацій, всіляких перипетій історичних процесів в державі, у нього на першому місці - доброта і чесність, порядність і гідність, бажання допомогти ближнім. І це було одним із людських факторів, що разом з іншими складають золотий соціальний фонд організації, яка працює для людей, заради людей, на благо людей.

Розвиток нашого навчального закладу тісно пов'язаний з розвитком профспілкової діяльності. Історія профспілкових організацій університету невід'ємно пов'язана з профспілковим рухом в Україні та починається ще за радянських часів. На той час профспілка об'єднувала більше двадцяти мільйонів членів, мала горизонтальну і вертикальну структури, серйозний кадровий, матеріальний та фінансовий потенціал і мала можливість

успішно вирішувати питання соціального забезпечення спілчан. Саме в ці часи було створено перші профспілкові організації – співробітників та студентів Кам'янець-Подільського сільськогосподарського інституту, а нині Закладу вищої освіти «Подільський державний університет». Студентський профспілковий комітет (профком) ПДАТУ, був обраний студентською профспілковою конференцією на підставі Статуту 4-го листопада 1988 р. І першим головою студентського профкому став Мирослав Антонович Тиш. З того часу, під мудрим та кваліфікованим керівництвом молода профспілкова організація вела активну роботу по організації в колективах соцмагань, розвитку культурно-масової та спортивної роботи, організації виховної роботи серед студентів, надання санаторно-курортних путівок, покращення житлових умов. Не забуваючи при цьому про свою головну функцію - здійснення соціального та правового захисту студентства, організація його оздоровлення, змістовного проведення дозвілля, участь в здійсненні заходів щодо поліпшення умов навчання, побуту і відпочинку, загально-університетських свят, спартакіад, конференцій, семінарів, концертів, тощо. Тут Мирослав Антонович виступав не тільки вмілим організатором, а й активним учасником, адже його спів забезпечував аншлаг любого заходу!

Наш університет славний своїми студентськими та викладацькими колективами художньої самодіяльності – справжнім джерелом духовних цінностей. Протягом років, під егідою адміністрації та профкому, в нашому навчальному закладі діяли чотири колективи, які мали високе звання “народний”. Це такі, як: “Горлиця”, “Подільський колос”, вокальний ансамбль викладачів “Ясени” та ансамбль народної музики “Троїсті музики”. Кількість колективів та малих естрадних форм із роками змінювалася, але традиційно щорічно ці колективи проводили творчі звітні концерти перед студентами університету та громадою міста, постійно брали участь в концертах, присвячених різним пам’ятним датам, всеукраїнських фестивалів самодіяльних художніх колективів

профспілок, були неодноразовими призерами і дипломантами різних конкурсів. І, щоразу, із колективами виступав Мирослав Тиш – і, щоразу це ставало справжнім святом народного танцю і пісні в місті, засобом естетичного виховання глядачів та пропаганди мистецтва. Разом вони пропагували українську народну культуру на міжнародних фестивалях у більш ніж в 20 країнах Європи та Америки, були учасниками двадцяти міжнародних фестивалів фольклору, ставали володарями кубків, грамот, подяк та Гран-прі.

Згодом Мирослав Антонович перейшов викладати на кафедру та стає постійним консультантом організаційної комісії профспілкової організації з питань охорони праці. Пройшли роки і у 2014 році, трудовий колектив інженерно-технічного факультету ПДАТУ обирає Тиша М.А. профформом факультету, згодом, на профспілковій звітно-виборній конференції його обрали заступником голови профкому новоствореної, об'єднаної, первинної профспілкової організації співробітників та студентів ПДАТУ. І знову розпочалася активна профспілкова робота, волонтерська діяльність, культурно-мистецькі заходи, спартакіади, систематичні навчання для новообраних лідерів, як на базі університету, так і за межами, зустрічі з відомими громадськими та суспільними діячами міста та країни.

Як результат, за багаторічну профспілкову та громадську роботу Мирослав Антонович Тиш нагороджувався грамотами та подяками вищих профспілкових організацій: у 2017 році йому було вручено «Нагрудний знак профспілки АПК України», у 2018 році визнано кращим профспілковим активістом із занесенням на Дошку пошани ПДАТУ, а у 2019 році було визнано кращим профспілковим лідером, профорганізатором Хмельницької області із врученням титулу «Профспілковий авангард» та занесенням на Дошку пошани Федерації профспілок Хмельницької області.

Численні відзнаки, нагороди, високі творчі досягнення Мирослава Тиша поєднуються з найголовнішим для митця - визнанням. Яке він здобув чесною та

сумлінною працею, за що і заслужив велику шану серед людей і повагу в мистецько-культурному просторі Подільського краю. Студенти його любили і захоплювались його життєрадістю, жартівливістю і щирими посмішками завжди раді були вітати. Особливо, під час наших поїздок, цікавими були його розповіді про сповнене подорожами і пригодами творче життя. Багато жартівливих історій було повідано, багато філософських роздумів було почуто, багато питань залишилось без відповідей...

“Учитель - майстер життя”, - кажуть у народі. Якщо людині пощастило, на її життєвому шляху трапився Учитель, який допоміг опанувати не лише знання, але й науку людяності, честі, безкорисливості, то така людина не зможе спотворювати добро і не використовуватиме його з власною метою. І я надзвичайно горда, що у моєму житті був такий Учитель – відкритий, мудрий, щирий, справжній друг, надійний, вірний, завжди усміхнений, веселий, упевнений у собі, патріот та невинуватий оптиміст, вдячний син своїх батьків, чудовий фахівець у галузі педагогіки, талановитий музикант та співак! Саме таким я пам’ятатиму Мирослава Антоновича Тиша! Учитель-фахівець, Учитель-порадник, Учитель-помічник, Учитель-друг...